

Metoda NDT-Bobath

Metoda NDT-Bobath (Neuro-Development Treatment - Bobath) to terapia neurorozwojowa stworzona w latach 40 XX wieku przez małżeństwo Bertę i Karela Bobath. Jest to metoda dynamiczna, która ciągle ewoluuje i jest modyfikowana wraz z rozwojem wiedzy medycznej z zakresu pediatrii i neurologii.

Główne zasady i cele usprawniania:

- normalizacja napięcia mięśniowego;
- hamowanie nieprawidłowych odruchów;
- wyzwianie, wspomaganie i prowadzenie ruchu w formie najbardziej zbliżonej do fizjologicznego;
- utrwalania zdobytych umiejętności w codziennych czynnościach;
- zwracanie uwagi na jakość zdobywanych umiejętności;
- zapobieganie powstawaniu kompensacji, które prowadzą do powikłań ortopedycznych.

Terapia metodą NDT-Bobath jest stosowana u dzieci i niemowląt m.in.:

- z uszkodzeniem ośrodkowego układu nerwowego (m.in. mózgowe porażenie dziecięce);
- zdrowych, z niewielkimi dysfunkcjami lub opóźnieniem rozwoju ruchowego;
- z wcześniactwem;
- z zespołami neurologicznymi, ortopedycznymi, genetycznymi;
- ze wzmożonym lub obniżonym napięciem mięśniowym;
- z kręczem szyi;
- z asymetrią ułożeniową;
- z porażeniem splotu barkowego;
- z zaburzeniami koordynacji psychoruchowej.

Metoda ta jest stosowana na całym świecie, a przyjęte w niej założenia i sposoby postępowania nie wywołują kontrowersji i są powszechnie akceptowane. Usprawnianie może być łatwo włączone w fizjologiczny rozkład dnia, bez zaburzania interakcji między matką a dzieckiem. Prawidłowe wykonywanie zabiegów pielęgnacyjnych, karmienie, noszenie, czy zabawa z dzieckiem mogą być właściwymi momentami na utrwalanie prawidłowych wzorców ruchowych, które są ćwiczone w gabinecie fizjoterapeutycznym.